

André Ferenc: *Fókatárgy, tragédiával* (vers) **2.**

Papp Attila Zsolt: *A hiányzó szín* **3.**

Ha erős a kultusz, az több olvasót eredményez – Interjú Bene Zoltán íróval, a Madách Irodalmi Társaság elnökével **4.**

Bartha Katalin Ágnes: Az ember tragédiája kolozsvári bemutatója.

Színpad hatáskeltés és színészi játékmód (tanulmány) **5.**

Berki Tímea: „Sok az eszkimó, kevés a foka” – *Madách Imre korai román nyelvű recepciója* (tanulmány) **8.**

Horváth Viktor: Az ember tragédiája és a *Paradise Lost* zoomorfológiája (tanulmány) **10.**

Pavilon 420

Ferencz-Nagy Zoltán: *A kohók* (vers) **13.**

Lázár Kinga: *Játék két fa alatt* (vers) **13.**

Bodor Emese: *Mi, oldalbordák.*

Éva és a testhorror (esszé) **14.**

Sárkány Tímea: *aqua, Magyarázat, útleírás a hátsó szobához* (versek) **15.**

László Zsuzsa: Hány holdtölte a hallgatás? **17.**

Zsigmond Andrea: *A lányok angyalok?* (esszé) **18.**

Árkossy István: *Miért rajzolnak az írók?* (esszé) **19.**

Kinematográf

László Zsuzsa: *Petőfi Erdélye és Erdély Petőfije* (Maksay Ágnes: „Hallgass zúgó szél, hadd beszéljek én!” – *Petőfi Erdélyben*) **22.**

Theátrum

Dimény Patrícia: *Küldetés fedőneve: 90, 25, 9* (Tóth Tünde: *A padlás*) **23.**

Kritika

Soós Amália: *Az idő mértéke a nyelv, avagy: fordítással a felejtés ellen?* (Madách Imre: *Az ember tragédiája*. Eredeti szöveg Nádasdy Ádám prózai fordításával) **24.**

Fülszöveg

Böjthe Pál: *Szanált hagyaték* (Boér Géza: *Egybegyűjtött írások*) **26.**

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Hibrid konferencia* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *A genfi viasz-Salamon* **27.**

Artefaktum

Márton Evelin: „Nem az idő halad: mi változunk” **28.**

TARTALOM

ANDRÉ FERENC

Fókatárgy, tragédiával

„A foka az foka az foka az foka.”
„Több is veszett Madáchnál.”

A fókatárgy téli vadászat,
Egy jégkristályos sivatag.
A fókatárgy tartja a szádat,
Ne köpd ki szádkás igazad.

A fókatárgy a lágy melegség,
Ha kitölti a korgó gyomrot.
A fókatárgy, ha nincs szerencsém,
Hódarává bomlok.

A fókatárgy, hogy a növény is
Küzdni már kifáradt.
A fókatárgy a fókafétis,
Belédereszti a tárat.

A fókatárgy, hogy a hóvihar
Morzsoljon el mindenkit,
Kiben nyüszkölve még kitart
A csontsovány istenhit.

Fókatárgy, hogy én maradjak
Csupán e földön éberen.
Nyeljen magába minden fattyat
Sikamlós jégverem.

S hogy az éhség engem szóra bír,
Visszhangom járja a hóvilágot.
Több napfény legyen, s több fókazsír,
Ez hascsikar csak. Nem én ordibálok.

Foka az ég s a lomha hó,
S a jóreménység is foka:
Nyikorgó nyelvemen olvadó
Húsizú jégnyalóka.

A fókatárgy, hogy bárhogy küzdök,
Bennem a törpe hit didereg.
Hiába a prémes fókagöncök,
Ha megvesz hideged.

A fókatárgy mindig szuszog,
Ha nem értem égi számtanod,
A hegyes szögek, a mínuszok.
Kivonsz magadból: átfagyok.

A fókatárgy a szűk erek,
A csontszorító nulla fok.
Szavaid kihűtenek,
Vagy beléjük fulladok.

A kicsorduló fókanyál,
Tragédia, hogy több is veszett.
A hórihorgas hókanál
Lapától fókalevet.

A fókatárgy, ha kipereg,
Mint a könnyű prézli,
Morzsolgatják kis luciferek,
Álmuk a szökőévi.

A fókatárgy egy kék gyerek,
Ahogy tanulgat emberül.
Felnő, vadászgat, nyűg, nevet.
Nyomára hó terül.